



Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

- ★ Decyzja Rady (UE) 2019/702 z dnia 15 kwietnia 2019 r. w sprawie zawarcia, w imieniu Unii, Umowy o transporcie lotniczym między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Kanadą, z drugiej strony 1
- ★ Decyzja Rady (UE) 2019/703 z dnia 8 października 2014 r. w sprawie podpisania, w imieniu Unii i jej państw członkowskich, Protokołu zmieniającego Umowę o transporcie lotniczym między Kanadą a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, w celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Chorwacji do Unii Europejskiej 3
- ★ Decyzja Rady (UE) 2019/704 z dnia 15 kwietnia 2019 r. w sprawie zawarcia w imieniu Unii i jej państw członkowskich Protokołu zmieniającego Umowę o transporcie lotniczym między Kanadą a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, w celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Chorwacji do Unii Europejskiej 4
- Protokół zmieniający Umowę o transporcie lotniczym między Kanadą a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, w celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Chorwacji do Unii Europejskiej 5

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/705 z dnia 2 maja 2019 r. dotyczące klasyfikacji niektórych towarów według Nomenklatury scalonej 8
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/706 z dnia 7 maja 2019 r. w sprawie odnowienia zatwierdzenia substancji czynnej karwon, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin, oraz w sprawie zmiany załącznika do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 540/2011 ⁽¹⁾ 11

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/707 z dnia 7 maja 2019 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 540/2011 w odniesieniu do przedłużenia okresów zatwierdzenia substancji czynnych: alfa-cypermetyryna, beflubutamid, benalaksyl, bentiawalikarb, bifenazat, boskalid, bromoksynil, kaptan, cyjazofamid, desmedifam, dimetoat, dimetomorf, diuron, etefon, etoksazol, famoksadon, fenamifos, flumioksazylna, fluoksastrobina, folpet, foramsulfuron, formetanat, metalaksyl-M, metiokarb, metrybuzyna, milbemektyna, *Paecilomyces lilacinus* szczep 251, fenmedifam, fosmet, pirymifos metylu, propamokarb, protiokonazol, S-metolachlor i tebukonazol ⁽¹⁾ 16

DECYZJE

- ★ Decyzja delegowana Komisji (UE) 2019/708 z dnia 15 lutego 2019 r. uzupełniająca dyrektywę 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w zakresie wskazania sektorów i podsektorów uznanych za narażone na ryzyko ucieczki emisji w okresie 2021–2030 ⁽¹⁾ 20
- ★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2019/709 z dnia 6 maja 2019 r. w sprawie wyznaczenia menedżera sieci ds. funkcji sieciowych zarządzania ruchem lotniczym (ATM) w jednolitej europejskiej przestrzeni powietrznej (notyfikowana jako dokument nr C(2019) 3228) 27

AKTY PRZYJĘTE PRZEZ ORGANY UTWORZONE NA MOCY UMÓW MIĘDZYNARODOWYCH

- ★ Decyzja nr 1/2019 Komitetu Stowarzyszenia UE-Ukraina w składzie rozstrzygającym kwestie dotyczące handlu z dnia 25 marca 2019 r. w sprawie sporządzenia listy arbitrów, o której mowa w art. 323 ust. 1 Układu o stowarzyszeniu między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej oraz ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Ukrainą, z drugiej strony [2019/710] 31

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

DECYZJA RADY (UE) 2019/702

z dnia 15 kwietnia 2019 r.

w sprawie zawarcia, w imieniu Unii, Umowy o transporcie lotniczym między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Kanadą, z drugiej strony

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 100 ust. 2 w związku z art. 218 ust. 6 lit. a),

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

uwzględniając zgodę Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Komisja wynegocjowała w imieniu Wspólnoty Europejskiej i jej państw członkowskich Umowę o transporcie lotniczym między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Kanadą, z drugiej strony (zwaną dalej „Umową”) zgodnie z decyzją Rady upoważniającą Komisję do rozpoczęcia negocjacji.
- (2) Umowa ta została podpisana w dniach 17 i 18 grudnia 2009 r., z zastrzeżeniem jej zawarcia w późniejszym terminie, zgodnie z decyzją 2010/417/WE Rady oraz przedstawicieli rządów państw członkowskich Unii Europejskiej zebranych w Radzie ⁽²⁾.
- (3) Umowa została ratyfikowana przez wszystkie państwa członkowskie z wyjątkiem Republiki Chorwacji. Planuje się, że Republika Chorwacji przystąpi do Umowy zgodnie z art. 6 ust. 2 Aktu przystąpienia z 2011 r.
- (4) Umowę należy obecnie zatwierdzić w imieniu Unii.
- (5) Art. 3 i 4 decyzji 2010/417/WE zawierają przepisy o trybie podejmowania decyzji oraz reprezentowaniu w odniesieniu do różnych kwestii określonych w Umowie. w świetle wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z dnia 28 kwietnia 2015 r. w sprawie C-28/12 należy zaprzestać stosowania tych przepisów. Biorąc pod uwagę traktaty, nowe przepisy w tym zakresie ani przepisy dotyczące zobowiązania państw członkowskich do informowania, takie jak przepisy określone w art. 5 decyzji 2010/417/WE, nie są konieczne. w związku z tym art. 3, 4 i 5 decyzji 2010/417/WE powinny przestać obowiązywać z datą wejścia w życie niniejszej decyzji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym zatwierdza się w imieniu Unii Umowę o transporcie lotniczym między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Kanadą, z drugiej strony ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Zgoda z dnia 2 października 2018 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Decyzja Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich Unii Europejskiej, zebranych w Radzie 30 listopada 2009 r., w sprawie podpisania i tymczasowego stosowania Umowy o transporcie lotniczym między Kanadą z jednej strony a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi z drugiej strony. (Dz.U. L 207 z 6.8.2010, s. 30).

⁽³⁾ Umowa została opublikowana w Dz. U L 207 6 sierpnia 2010 r., s. 32 wraz z decyzją w sprawie jej podpisania.

Artykuł 2

Przewodniczący Rady dokonuje w imieniu Unii powiadomienia przewidzianego w art. 23 Umowy w celu wyrażenia zgody Unii na to, aby Umowa ⁽⁴⁾ stała się dla niej wiążąca, oraz dokonuje następującej notyfikacji:

„W następstwie wejścia w życie Traktatu z Lizbony w dniu 1 grudnia 2009 r. Unia Europejska zastąpiła Wspólnotę Europejską i jest jej następcą prawnym i od tej daty wykonuje wszelkie prawa i obowiązki Wspólnoty Europejskiej. z tego względu odniesienia do »Wspólnoty Europejskiej« w tekście umowy należy traktować, w stosownych przypadkach, jako odniesienia do »Unii Europejskiej«.”.

Artykuł 3

Art. 3, 4 i 5 decyzji 2010/417/WE przestają obowiązywać z datą wejścia w życie niniejszej decyzji.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 15 kwietnia 2019 r.

W imieniu Rady

P. DAEA

Przewodniczący

⁽⁴⁾ Data wejścia w życie umowy zostanie opublikowana w Dzienniku Urzędowym przez Sekretariat Generalny Rady.

DECYZJA RADY (UE) 2019/703**z dnia 8 października 2014 r.****w sprawie podpisania, w imieniu Unii i jej państw członkowskich, Protokołu zmieniającego Umowę o transporcie lotniczym między Kanadą a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, w celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Chorwacji do Unii Europejskiej**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 100 ust. 2, w związku z art. 218 ust. 5,

uwzględniając Akt przystąpienia Chorwacji, w szczególności jego art. 6 ust. 2 akapit drugi,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 14 września 2012 r. Rada upoważniła Komisję do odjęcia negocjacji w imieniu Unii Europejskiej, jej państw członkowskich oraz Republiki Chorwacji, w sprawie zawarcia Protokołu zmieniającego Umowę o transporcie lotniczym między Kanadą a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi ⁽¹⁾, w celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Chorwacji do Unii Europejskiej („protokół”).
- (2) Negocjacje te zostały pomyślnie zakończone w dniu 16 października 2013 r.
- (3) Należy podpisać protokół w imieniu Unii i jej państw członkowskich, z zastrzeżeniem jego zawarcia w późniejszym terminie,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

*Artykuł 1*Niniejszym upoważnia się do podpisania w imieniu Unii i jej państw członkowskich Protokołu zmieniającego Umowę o transporcie lotniczym między Kanadą a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, w celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Chorwacji do Unii Europejskiej ⁽²⁾, z zastrzeżeniem zawarcia protokołu.*Artykuł 2*

Przewodniczący Rady zostaje niniejszym upoważniony do wyznaczenia osoby lub osób umocowanych do podpisania protokołu w imieniu Unii i jej państw członkowskich.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 8 października 2014 r.

W imieniu Rady

M. LUPI

Przewodniczący

⁽¹⁾ Tekst umowy został opublikowany w Dz.U. L 207 z 6.8.2010, s. 32.⁽²⁾ Tekst protokołu zostanie opublikowany wraz z decyzją w sprawie jego zawarcia.

DECYZJA RADY (UE) 2019/704**z dnia 15 kwietnia 2019 r.****w sprawie zawarcia w imieniu Unii i jej państw członkowskich Protokołu zmieniającego Umowę o transporcie lotniczym między Kanadą a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, w celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Chorwacji do Unii Europejskiej**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 100 ust. 2, w związku z art. 218 ust. 6 lit. a),

uwzględniając Akt przystąpienia Chorwacji, w szczególności jego art. 6 ust. 2 akapit drugi,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

uwzględniając zgodę Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z decyzją Rady (UE) 2019/703 ⁽²⁾, Protokół zmieniający Umowę o transporcie lotniczym między Kanadą a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi ⁽³⁾ w celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Chorwacji do Unii Europejskiej („protokół”), został podpisany, z zastrzeżeniem jego zawarcia.
- (2) Protokół powinien zostać zatwierdzony,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Protokół zmieniający Umowę o transporcie lotniczym między Kanadą a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, w celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Chorwacji do Unii Europejskiej zostaje niniejszym zatwierdzony w imieniu Unii i jej państw członkowskich

Tekst protokołu dołącza się do niniejszej decyzji.

*Artykuł 2*Przewodniczący Rady zostaje niniejszym upoważniony do wyznaczenia osoby lub osób umocowanych do złożenia, w imieniu Unii Europejskiej i jej państw członkowskich, instrumentu zatwierdzenia przewidzianego w art. 3 protokołu ⁽⁴⁾.*Artykuł 3*

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 15 kwietnia 2019 r.

W imieniu Rady

P. DAEA

Przewodniczący

⁽¹⁾ Zgoda z dnia 12 września 2018 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Decyzja Rady (UE) 2019/703 z dnia 8 października 2014 r. w sprawie podpisania, w imieniu Unii i jej państw członkowskich, Protokołu zmieniającego Umowę o transporcie lotniczym między Kanadą a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, w celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Chorwacji do Unii Europejskiej (zob. s. 3 niniejszego Dziennika Urzędowego).

⁽³⁾ Tekst umowy został opublikowany w Dz.U. L 207 z 6.8.2010, s. 32.

⁽⁴⁾ Data wejścia w życie protokołu zostanie opublikowana w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej przez Sekretariat Generalny Rady.

PROTOKÓŁ

zmieniający Umowę o transporcie lotniczym między Kanadą a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, w celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Chorwacji do Unii Europejskiej

KANADA,

z jednej strony, oraz

KRÓLESTWO BELGII,

REPUBLIKA BUŁGARII,

REPUBLIKA CZESKA,

KRÓLESTWO DANII,

REPUBLIKA FEDERALNA NIEMIEC,

REPUBLIKA ESTOŃSKA,

IRLANDIA,

REPUBLIKA GRECKA,

KRÓLESTWO HISZPANII,

REPUBLIKA FRANCUSKA,

REPUBLIKA CHORWACJI,

REPUBLIKA WŁOSKA,

REPUBLIKA CYPRYJSKA,

REPUBLIKA ŁOTEWSKA,

REPUBLIKA LITEWSKA,

WIELKIE KSIĘSTWO LUKSEMBURGA,

WĘGRY,

REPUBLIKA MALTY,

KRÓLESTWO NIDERLANDÓW,

REPUBLIKA AUSTRII,

RZECZPOSPOLITA POLSKA,

REPUBLIKA PORTUGALSKA,

RUMUNIA,

REPUBLIKA SŁOWENII,

REPUBLIKA SŁOWACKA,

REPUBLIKA FINLANDII,

KRÓLESTWO SZWECJI,

ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO WIELKIEJ BRYTANII I IRLANDII PÓŁNOCNEJ,

będące stronami Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz będące państwami członkowskimi Unii Europejskiej (zwane dalej „państwami członkowskimi”), oraz

UNIA EUROPEJSKA,

z drugiej strony,

UWZGLĘDNIAJĄC przystąpienie Republiki Chorwacji do Unii Europejskiej w dniu 1 lipca 2013 r.,

UZGADNIAJĄ, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Republika Chorwacji jest stroną Umowy o transporcie lotniczym między Kanadą a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi ⁽¹⁾, podpisanej w dniu 17 grudnia 2009 r. (zwanej dalej „umową”).

Artykuł 2

Tekst umowy w języku chorwackim ⁽²⁾ staje się autentyczny na tych samych warunkach, co pozostałe wersje językowe.

Artykuł 3

Niniejszy protokół zostaje zatwierdzony przez Strony zgodnie z ich procedurami wewnętrznymi. Niniejszy protokół wchodzi w życie z dniem wejścia w życie umowy. Jednakże jeżeli niniejszy protokół zostanie zatwierdzony przez Strony po dniu wejścia w życie umowy, wejdzie on w życie – zgodnie z art. 23 ust. 1 umowy – po upływie miesiąca od daty przekazania sobie przez strony ostatniej noty dyplomatycznej potwierdzającej, że wszystkie procedury niezbędne do wejścia w życie niniejszego protokołu zostały zakończone.

Sporządzono w Brukseli w dwóch jednobrzmiących egzemplarzach dnia dwudziestego siódmego stycznia dwa tysiące siedemnastego roku w językach: angielskim, bułgarskim, czeskim, chorwackim, duńskim, estońskim, fińskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, litewskim, łotewskim, maltańskim, niderlandzkim, niemieckim, polskim, portugalskim, rumuńskim, słowackim, słoweńskim, szwedzkim, węgierskim i włoskim, przy czym każdy z tych tekstów jest jednakowo autentyczny.

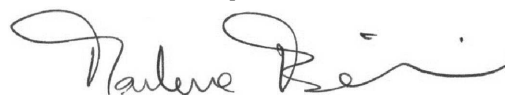
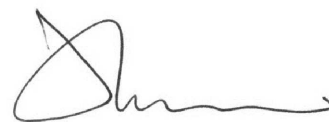
⁽¹⁾ Tekst umowy został opublikowany w Dz.U. L 207 z 6.8.2010, s. 32.

⁽²⁾ Tekst umowy w języku chorwackim zostanie opublikowany w wydaniu specjalnym Dziennika Urzędowego w późniejszym terminie.

За държавите членки
 Por los Estados miembros
 Za členské státy
 For medlemsstaterne
 Für die Mitgliedstaaten
 Liikmesriikide nimel
 Για τα κράτη μέλη
 For the Member States
 Pour les États membres
 Za države članice
 Per gli Stati membri
 Dalībvalstu vārdā –
 Valstybių narių vardu
 A tagállamok részéről
 Ghall-Istati Membri
 Voor de lidstaten
 W imieniu Państw Członkowskich
 Pelos Estados-Membros
 Pentru statele membre
 Za členské štáty
 Za države članice
 Jäsenvaltioiden puolesta
 För medlemsstaterna



За Европейския съюз
 Por la Unión Europea
 Za Evropskou unii
 For Den Europæiske Union
 Für die Europäische Union
 Euroopa Liidu nimel
 Για την Ευρωπαϊκή Ένωση
 For the European Union
 Pour l'Union européenne
 Za Europsku uniju
 Per l'Unione europea
 Eiropas Savienības vārdā –
 Europos Sąjungos vardu
 Az Európai Unió részéről
 Ghall-Unjoni Ewropea
 Voor de Europese Unie
 W imieniu Unii Europejskiej
 Pela União Europeia
 Pentru Uniunea Europeană
 Za Európsku úniu
 Za Evropsko unijo
 Euroopan unionin puolesta
 För Europeiska unionen

За Канада
 Por Canadá
 Za Kanadu
 For Canada
 Für Kanada
 Kanada nimel
 Για τον Καναδά
 For Canada
 Pour le Canada
 Za Kanadu
 Per il Canada
 Kanādas vārdā –
 Kanados vardu
 Kanada részéről
 Ghall-Kanada
 Voor Canada
 W imieniu Kanady
 Pelo Canadá
 Pentru Canada
 Za Kanadu
 Za Kanado
 Kanadan puolesta
 För Kanada



ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2019/705

z dnia 2 maja 2019 r.

dotyczące klasyfikacji niektórych towarów według Nomenklatury scalonej

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiające unijny kodeks celny ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 57 ust. 4 i art. 58 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W celu zapewnienia jednolitego stosowania Nomenklatury scalonej, stanowiącej załącznik do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 ⁽²⁾, konieczne jest przyjęcie środków dotyczących klasyfikacji towaru określonego w załączniku do niniejszego rozporządzenia.
- (2) Rozporządzeniem (EWG) nr 2658/87 ustanowiono Ogólne reguły interpretacji Nomenklatury scalonej. Reguły te stosuje się także do każdej innej nomenklatury, która jest w całości lub w części oparta na Nomenklaturze scalonej bądź która dodaje do niej jakikolwiek dodatkowy podpodział i która została ustanowiona szczególnymi przepisami unijnymi, w celu stosowania środków taryfowych i innych środków odnoszących się do obrotu towarowego.
- (3) Stosownie do wymienionych wyżej ogólnych reguł towar opisany w kolumnie 1 tabeli zamieszczonej w załączniku należy klasyfikować do kodu CN wskazanego w kolumnie 2, na mocy uzasadnień określonych w kolumnie 3 tej tabeli.
- (4) Należy zagwarantować, aby wiążąca informacja taryfowa wydana odnośnie do towarów, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu, która nie jest zgodna z niniejszym rozporządzeniem, mogła być nadal przywoływana przez posiadacza przez pewien okres zgodnie z art. 34 ust. 9 rozporządzenia (UE) nr 952/2013. Okres ten powinien wynosić trzy miesiące.
- (5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Kodeksu Celnego,

PRZYMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Towar opisany w kolumnie 1 tabeli zamieszczonej w załączniku klasyfikuje się w Nomenklaturze scalonej do kodu CN wskazanego w kolumnie 2 tej tabeli.

Artykuł 2

Wiążąca informacja taryfowa, która nie jest zgodna z niniejszym rozporządzeniem, może być nadal przywoływana przez okres trzech miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, zgodnie z art. 34 ust. 9 rozporządzenia (UE) nr 952/2013.

⁽¹⁾ Dz.U. L 269 z 10.10.2013, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 256 z 7.9.1987, s. 1).

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 2 maja 2019 r.

*W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Stephen QUEST
Dyrektor Generalny
Dyrekcja Generalna ds. Podatków i Unii Celnej*

ZAŁĄCZNIK

Opis towarów	Klasyfikacja (kod CN)	Uzasadnienie
(1)	(2)	(3)
<p>Bączek z tworzywa sztucznego, z wyrzutnią i linką uruchamiającą.</p> <p>Bączek jest wprowadzany w ruch za pomocą wyrzutni i linki uruchamiającej. Może być on wykorzystywany niezależnie do zabawy przez osoby. Alternatywnie, dwa lub więcej artykuły mogą być wykorzystywane przez co najmniej dwie osoby (wrzucane na specjalną arenę w kształcie półkuli (przedstawioną oddzielnie)), które rywalizują w celu wybicia bączka przeciwnika.</p> <p>Zob. zdjęcie (*).</p>	9503 00 95	<p>Klasyfikacja wyznaczona jest przez reguły 1 i 6 Ogólnych reguł interpretacji Nomenklatury Scałonej oraz brzmienie kodów CN 9503 00 i 9503 00 95.</p> <p>Artykuł ten jest bączkiem, który jest uważany za zabawkę objętą podpozycją 9503 00 (zob. również Noty wyjaśniające do Systemu Zharmonizowanego do pozycji 9503, (D), (xix)). Ma obiektywne cechy zabawki służącej do zabawy osób.</p> <p>Chociaż artykuł może być stosowany do współzawodnictwa między dwiema lub większą liczbą osób, takie wykorzystanie nie jest nieodłącznie związane z obiektywnymi cechami artykułu, gdy jest prezentowany oddzielnie (bez specjalnej areny). Wyklucza się zatem klasyfikację do pozycji 9504 jako artykułu do gier salonowych.</p> <p>Artykuł należy zatem klasyfikować do kodu CN 9503 00 95 jako pozostałe zabawki z tworzyw sztucznych.</p>

(*) Ilustracja ma charakter wyłącznie informacyjny.



ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2019/706

z dnia 7 maja 2019 r.

w sprawie odnowienia zatwierdzenia substancji czynnej karwon, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin, oraz w sprawie zmiany załącznika do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 540/2011

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczące wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin i uchylające dyrektywy Rady 79/117/EWG i 91/414/EWG ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 20 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywą Komisji 2008/44/WE ⁽²⁾ włączono karwon jako substancję czynną do załącznika I do dyrektywy Rady 91/414/EWG ⁽³⁾.
- (2) Substancje czynne włączone do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG uznaje się za zatwierdzone na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 i są one wymienione w części A załącznika do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 540/2011 ⁽⁴⁾.
- (3) Zatwierdzenie substancji czynnej karwon, określonej w części A załącznika do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 540/2011, wygasa w dniu 31 lipca 2019 r.
- (4) Wniosek o odnowienie zatwierdzenia substancji czynnej karwon złożono zgodnie z art. 1 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 844/2012 ⁽⁵⁾ w terminie określonym w tym artykule.
- (5) Wnioskodawca złożył dodatkową dokumentację wymaganą zgodnie z art. 6 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 844/2012. Państwo członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy stwierdziło, że wniosek jest kompletny.
- (6) Państwo członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy w porozumieniu z państwem członkowskim pełniącym rolę współsprawozdawcy przygotowało sprawozdanie z oceny dotyczącej odnowienia i w dniu 31 maja 2017 r. przedłożyło je Europejskiemu Urzędowi ds. Bezpieczeństwa Żywności („Urząd”) oraz Komisji.
- (7) Urząd przekazał wnioskodawcy i państwom członkowskim sprawozdanie z oceny dotyczącej odnowienia, dając im możliwość przedstawienia uwag, a otrzymane uwagi przekazał Komisji. Urząd podał również do wiadomości publicznej dodatkową dokumentację skróconą.
- (8) W dniu 12 lipca 2018 r. Urząd przekazał Komisji wnioski ⁽⁶⁾ dotyczące tego, czy karwon ma szansę spełnić kryteria zatwierdzenia przewidziane w art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009. W dniu 24 stycznia 2019 r. Komisja przedstawiła wstępny projekt sprawozdania w sprawie odnowienia zatwierdzenia karwonu na forum Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz.

⁽¹⁾ Dz.U. L 309 z 24.11.2009, s. 1.

⁽²⁾ Dyrektywa Komisji 2008/44/WE z dnia 4 kwietnia 2008 r. zmieniająca dyrektywę Rady 91/414/EWG w celu włączenia benthialicarbenu, boskalidenu, karwonu, fluoksastrobiny, *Paecilomyces lilacinus* i protiokonazolu jako substancji czynnych (Dz.U. L 94 z 5.4.2008, s. 13).

⁽³⁾ Dyrektywa Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotycząca wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin (Dz.U. L 230 z 19.8.1991, s. 1).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 540/2011 z dnia 25 maja 2011 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 w odniesieniu do wykazu zatwierdzonych substancji czynnych (Dz.U. L 153 z 11.6.2011, s. 1).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 844/2012 z dnia 18 września 2012 r. ustanawiające przepisy niezbędne do wprowadzenia w życie procedury odnowienia dotyczącej substancji czynnych, jak przewidziano w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin (Dz.U. L 252 z 19.9.2012, s. 26).

⁽⁶⁾ Dziennik EFSA 2018; 16(7):5390. EFSA (Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności), 2018. „Conclusion on the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance carvone” (Wnioski z wzajemnej weryfikacji oceny ryzyka stwarzanego przez pestycydy, dotyczącej substancji czynnej karwon). Dostępne na stronie internetowej: www.efsa.europa.eu

- (9) Wnioskodawcy umożliwiono przedstawienie uwag do projektu sprawozdania w sprawie odnowienia.
- (10) W odniesieniu do nowych kryteriów identyfikacji właściwości zaburzających funkcjonowanie układu hormonalnego, wprowadzonych rozporządzeniem Komisji (UE) 2018/605 ⁽⁷⁾, we wnioskach Urzędu wskazano, że jest bardzo mało prawdopodobne, by karwon był substancją zaburzającą funkcjonowanie układu hormonalnego w odniesieniu do wydzielania estrogenów, androgenów, steroidów i hormonów tarczycy. Ponadto dostępne dane i naukowa ocena ryzyka przeprowadzona przez Urząd wskazują, że jest mało prawdopodobne, aby karwon powodował zaburzenie funkcjonowania układu hormonalnego. W związku z tym Komisja uważa, że karwonu nie należy uznawać za substancję mającą właściwości zaburzające funkcjonowanie układu hormonalnego.
- (11) W odniesieniu do jednego lub większej liczby reprezentatywnych zastosowań co najmniej jednego środka ochrony roślin zawierającego substancję czynną karwon ustalono, że kryteria zatwierdzenia przewidziane w art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 zostały spełnione.
- (12) Ocena ryzyka dotycząca odnowienia zatwierdzenia karwonu opiera się na ograniczonej liczbie reprezentatywnych zastosowań, co jednak nie ogranicza zastosowań, w odniesieniu do których mogą zostać dopuszczone środki ochrony roślin zawierające karwon. Nie należy zatem utrzymywać ograniczenia do zastosowania w charakterze regulatora wzrostu roślin. Należy zatem odnowić zatwierdzenie karwonu.
- (13) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 540/2011.
- (14) Niniejsze rozporządzenie powinno być stosowane od dnia następującego po dniu wygaśnięcia zatwierdzenia substancji czynnej karwon.
- (15) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Odnowienie zatwierdzenia substancji czynnej

Odnawia się zatwierdzenie substancji czynnej karwon, określonej w załączniku I, z zastrzeżeniem warunków wyszczególnionych w tym załączniku.

Artykuł 2

Zmiany w rozporządzeniu wykonawczym (UE) nr 540/2011

W załączniku do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 540/2011 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem II do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 3

Wejście w życie i data rozpoczęcia stosowania

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 sierpnia 2019 r.

⁽⁷⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) 2018/605 z dnia 19 kwietnia 2018 r. zmieniające załącznik II do rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 poprzez ustanowienie naukowych kryteriów określania właściwości zaburzających funkcjonowanie układu hormonalnego (Dz.U. L 101 z 20.4.2018, s. 33).

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 7 maja 2019 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Nazwa zwyczajowa, numery identyfikacyjne	Nazwa IUPAC	Czystość ⁽¹⁾	Data zatwierdzenia	Data wygaśnięcia zatwierdzenia	Przepisy szczegółowe
Karwon 244-16-8 (d-karwon = S-karwon = (+)-karwon) karwon: 602 d-karwon: nieprzypisany	(S)-5-izopropenylo-2-metylo- cykloheksa-2-en-1-on lub (S)-p-menta-6,8-dien-2-on	923 g/kg d-karwon	1 sierpnia 2019 r.	31 lipca 2034 r.	<p>W celu wprowadzenia w życie jednolitych zasad, o których mowa w art. 29 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009, uwzględnia się wnioski ze sprawozdania w sprawie odnowienia dotyczącego karwonu, w szczególności jego dodatki I i II.</p> <p>W swojej ogólnej ocenie państwa członkowskie zwracają szczególną uwagę na:</p> <ul style="list-style-type: none"> — ochronę operatorów, zapewniając jednocześnie, aby warunki stosowania zawierały zalecenia dotyczące stosowania odpowiednich środków ochrony indywidualnej. <p>W warunkach stosowania uwzględnia się, w stosownych przypadkach, środki zmniejszające ryzyko. W szczególności należy uwzględnić niezbędny okres czasu przed wprowadzeniem do magazynów po zastosowaniu środków ochrony roślin zawierających karwon.</p> <p>Wnioskodawca przedkłada Komisji, państwom członkowskim oraz Urzędowi informacje potwierdzające na temat:</p> <ul style="list-style-type: none"> — wpływu procesów uzdatniania wody na charakter pozostałości obecnych w wodach powierzchniowych i podziemnych, w przypadku gdy wody powierzchniowe lub podziemne pobiera się w celu wykorzystania jako wody pitnej. <p>Wnioskodawca przedkłada te informacje w ciągu dwóch lat od daty publikacji przez Komisję wytycznych w sprawie oceny wpływu procesów uzdatniania wody na charakter pozostałości obecnych w wodach powierzchniowych i podziemnych.</p>

⁽¹⁾ Dodatkowe dane szczegółowe dotyczące identyfikacji i specyfikacji substancji czynnej znajdują się w sprawozdaniu w sprawie odnowienia.

ZAŁĄCZNIK II

W załączniku do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 540/2011 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w części A skreśla się pozycję 165 dotyczącą karwonu;
- 2) w części B dodaje się pozycję w brzmieniu:

Nr	Nazwa zwyczajowa, numery identyfikacyjne	Nazwa IUPAC	Czystość ⁽¹⁾	Data zatwierdzenia	Data wygaśnięcia zatwierdzenia	Przepisy szczegółowe
„135	Karwon 244-16-8 (d-karwon = S-karwon = (+)-karwon) karwon: 602 d-karwon: nieprzypi- sany	(S)-5-izopropenylo-2-metylo- cykloheksa-2-en-1-on lub (S)-p-menta-6,8-dien-2-on	923 g/kg d-karwon	1 sierpnia 2019 r.	31 lipca 2034 r.	<p>W celu wprowadzenia w życie jednolitych zasad, o których mowa w art. 29 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009, uwzględnia się wnioski ze sprawozdania w sprawie odnowienia dotyczącego karwonu, w szczególności jego dodatki I i II.</p> <p>W swojej ogólnej ocenie państwa członkowskie zwracają szczególną uwagę na:</p> <ul style="list-style-type: none"> — ochronę operatorów, zapewniając jednocześnie, aby warunki stosowania zawierały zalecenia dotyczące stosowania odpowiednich środków ochrony indywidualnej. <p>W warunkach stosowania uwzględnia się, w stosownych przypadkach, środki zmniejszające ryzyko. W szczególności należy uwzględnić niezbędny okres czasu przed wprowadzeniem do magazynów po zastosowaniu środków ochrony roślin zawierających karwon.</p> <p>Wnioskodawca przedkłada Komisji, państwom członkowskim oraz Urzędowi informacje potwierdzające na temat:</p> <ul style="list-style-type: none"> — wpływu procesów uzdatniania wody na charakter pozostałości obecnych w wodach powierzchniowych i podziemnych, w przypadku gdy wody powierzchniowe lub podziemne pobiera się w celu wykorzystania jako wody pitnej. <p>Wnioskodawca przedkłada te informacje w ciągu dwóch lat od daty publikacji przez Komisję wytycznych w sprawie oceny wpływu procesów uzdatniania wody na charakter pozostałości obecnych w wodach powierzchniowych i podziemnych.”</p>

⁽¹⁾ Dodatkowe dane szczegółowe dotyczące identyfikacji i specyfikacji substancji czynnej znajdują się w sprawozdaniu w sprawie odnowienia.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2019/707

z dnia 7 maja 2019 r.

zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 540/2011 w odniesieniu do przedłużenia okresów zatwierdzenia substancji czynnych: **alfa-cypermetyryna, beflubutamid, benalaksyl, bentiawalikarb, bifenazat, boskalid, bromoksynil, kaptan, cyjazofamid, desmedifam, dimetoat, dimetomorf, diuron, etefon, etoksazol, famoksadon, fenamifos, flumioksazyna, fluoksastrobina, folpet, foramsulfuron, formetanat, metalaksyl-M, metiokarb, metrybuzyna, milbemektyna, *Paecilomyces lilacinus* szczep 251, fenmedifam, fosmet, pirymifos metylu, propamokarb, protiokonazol, S-metolachlor i tebukonazol**

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczące wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin i uchylające dyrektywy Rady 79/117/EWG i 91/414/EWG ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 17 akapit pierwszy,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W części A załącznika do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 540/2011 ⁽²⁾ określono substancje czynne uznane za zatwierdzone rozporządzeniem (WE) nr 1107/2009.
- (2) Rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2018/917 okresy zatwierdzenia substancji czynnych: famoksadon, flumioksazyna i metalaksyl-M przedłużono do dnia 30 czerwca 2019 r. ⁽³⁾ Wnioski o odnowienie włączenia substancji czynnych famoksadon, flumioksazyna i metalaksyl-M do załącznika I do dyrektywy Rady 91/414/EWG ⁽⁴⁾ złożono zgodnie z art. 4 rozporządzenia Komisji (UE) nr 1141/2010 ⁽⁵⁾.
- (3) Rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2018/917 okresy zatwierdzenia substancji czynnych: alfa-cypermetyryna, beflubutamid, benalaksyl, bentiawalikarb, bifenazat, boskalid, bromoksynil, kaptan, cyjazofamid, desmedifam, dimetoat, dimetomorf, etefon, etoksazol, fenamifos, fluoksastrobina, folpet, foramsulfuron, formetanat, metiokarb, metrybuzyna, milbemektyna, *Paecilomyces lilacinus* szczep 251, fenmedifam, fosmet, pirymifos metylu, propamokarb, protiokonazol i S-metolachlor przedłużono do dnia 31 lipca 2019 r.
- (4) Rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2018/1262 ⁽⁶⁾ okres zatwierdzenia substancji czynnej diuron przedłużono do dnia 30 września 2019 r.
- (5) Okres zatwierdzenia substancji czynnej tebukonazol upływie dnia 31 sierpnia 2019 r. ⁽⁷⁾

⁽¹⁾ Dz.U. L 309 z 24.11.2009, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 540/2011 z dnia 25 maja 2011 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 w odniesieniu do wykazu zatwierdzonych substancji czynnych (Dz.U. L 153 z 11.6.2011, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/917 z dnia 27 czerwca 2018 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 540/2011 w odniesieniu do przedłużenia okresów zatwierdzenia substancji czynnych: alfa-cypermetyryna, beflubutamid, benalaksyl, bentiawalikarb, bifenazat, boskalid, bromoksynil, kaptan, karwon, chloroprofamid, cyjazofamid, desmedifam, dimetoat, dimetomorf, dikwat, etefon, etoprofos, etoksazol, famoksadon, fenamidon, fenamifos, flumioksazyna, fluoksastrobina, folpet, foramsulfuron, formetanat, *Gliocladium catenulatum* szczep: J1446, izoksaflutol, metalaksyl-M, metiokarb, metoksyfenozyd, metrybuzyna, milbemektyna, oksasulfuron, *Paecilomyces lilacinus* szczep 251, fenmedifam, fosmet, pirymifos metylu, propamokarb, protiokonazol, pimetrozyna i S-metolachlor (Dz.U. L 163 z 28.6.2018, s. 13).

⁽⁴⁾ Dyrektywa Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotycząca wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin (Dz.U. L 230 z 19.8.1991, s. 1).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1141/2010 z dnia 7 grudnia 2010 r. w sprawie ustanowienia procedury odnowienia włączenia drugiej grupy substancji czynnych do załącznika I do dyrektywy Rady 91/414/EWG i sporządzenia wykazu tych substancji (Dz.U. L 322 z 8.12.2010, s. 10).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/1262 z dnia 20 września 2018 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 540/2011 w odniesieniu do przedłużenia okresów zatwierdzenia substancji czynnych: 1-metylocyklopropen, beta-cyflutryna, chlorotalonil, chlorotoluron, chlomazon, cypermetyryna, daminozyd, deltametryna, dimetenamid-p, diuron, fludioksonil, flufenacet, flurtamon, fostiazat, indoksakarb, MCPA, MCPB, prosulfokarb, tiofanat metylu i tribenuron (Dz.U. L 238 z 21.9.2018, s. 62).

⁽⁷⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 540/2011 z dnia 25 maja 2011 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 w odniesieniu do wykazu zatwierdzonych substancji czynnych (Dz.U. L 153 z 11.6.2011, s. 1).

- (6) Zgodnie z rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 844/2012 ⁽⁸⁾ złożono wnioski o odnowienie zatwierdzeń substancji, o których mowa w motywach 3–5.
- (7) W związku z tym, że ocena tych substancji opóźniła się z przyczyn niezależnych od wnioskodawcy, prawdopodobnie zatwierdzenia tych substancji czynnych wygasną, zanim zostanie podjęta decyzja w sprawie ich odnowienia. Należy zatem przedłużyć okresy zatwierdzenia tych substancji.
- (8) Mając na uwadze cel art. 17 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 1107/2009, w odniesieniu do przypadków przyjęcia przez Komisję rozporządzenia stanowiącego o nieodnowieniu zatwierdzenia substancji czynnej wymienionej w załączniku do niniejszego rozporządzenia ze względu na niespełnienie kryteriów zatwierdzenia, Komisja wyznaczy taką samą datę wygaśnięcia jak data obowiązująca przed niniejszym rozporządzeniem lub ustali ją na dzień wejścia w życie rozporządzenia stanowiącego o nieodnowieniu zatwierdzenia substancji czynnej, w zależności od tego, która z tych dat jest późniejsza. W przypadkach przyjęcia przez Komisję rozporządzenia stanowiącego o odnowieniu zatwierdzenia substancji czynnej wymienionej w załączniku do niniejszego rozporządzenia Komisja postara się, stosownie do okoliczności, wyznaczyć najwcześniejszą możliwą datę rozpoczęcia stosowania.
- (9) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 540/2011.
- (10) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 540/2011 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 7 maja 2019 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

⁽⁸⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 844/2012 z dnia 18 września 2012 r. ustanawiające przepisy niezbędne do wprowadzenia w życie procedury odnowienia dotyczącej substancji czynnych, jak przewidziano w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin (Dz.U. L 252 z 19.9.2012, s. 26).

ZAŁĄCZNIK

W części A załącznika do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 540/2011 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w kolumnie szóstej: „Data wygaśnięcia zatwierdzenia”, w wierszu 35: Famoksadon, datę zastępuje się datą „30 czerwca 2020 r.”;
- 2) w kolumnie szóstej: „Data wygaśnięcia zatwierdzenia”, w wierszu 37: Metalaksyl-M, datę zastępuje się datą „30 czerwca 2020 r.”;
- 3) w kolumnie szóstej: „Data wygaśnięcia zatwierdzenia”, w wierszu 39: Flumioksazyna, datę zastępuje się datą „30 czerwca 2020 r.”;
- 4) w kolumnie szóstej: „Data wygaśnięcia zatwierdzenia”, w wierszu 44: Foramsulfuron, datę zastępuje się datą „31 lipca 2020 r.”;
- 5) w kolumnie szóstej: „Data wygaśnięcia zatwierdzenia”, w wierszu 46: Cyjazofamid, datę zastępuje się datą „31 lipca 2020 r.”;
- 6) w kolumnie szóstej: „Data wygaśnięcia zatwierdzenia”, w wierszu 83: Alfa-cypermetryna, datę zastępuje się datą „31 lipca 2020 r.”;
- 7) w kolumnie szóstej: „Data wygaśnięcia zatwierdzenia”, w wierszu 84: Benalaksyl, datę zastępuje się datą „31 lipca 2020 r.”;
- 8) w kolumnie szóstej: „Data wygaśnięcia zatwierdzenia”, w wierszu 85: Bromoksynil, datę zastępuje się datą „31 lipca 2020 r.”;
- 9) w kolumnie szóstej: „Data wygaśnięcia zatwierdzenia”, w wierszu 86: Desmedifam, datę zastępuje się datą „31 lipca 2020 r.”;
- 10) w kolumnie szóstej: „Data wygaśnięcia zatwierdzenia”, w wierszu 88: Fenmedifam, datę zastępuje się datą „31 lipca 2020 r.”;
- 11) w kolumnie szóstej: „Data wygaśnięcia zatwierdzenia”, w wierszu 97: S-metolachlor, datę zastępuje się datą „31 lipca 2020 r.”;
- 12) w kolumnie szóstej: „Data wygaśnięcia zatwierdzenia”, w wierszu 99: Etoksazol, datę zastępuje się datą „31 lipca 2020 r.”;
- 13) w kolumnie szóstej: „Data wygaśnięcia zatwierdzenia”, w wierszu 109: Bifenazat, datę zastępuje się datą „31 lipca 2020 r.”;
- 14) w kolumnie szóstej: „Data wygaśnięcia zatwierdzenia”, w wierszu 110: Milbemektyna, datę zastępuje się datą „31 lipca 2020 r.”;
- 15) w kolumnie szóstej: „Data wygaśnięcia zatwierdzenia”, w wierszu 141: Fenamifos, datę zastępuje się datą „31 lipca 2020 r.”;
- 16) w kolumnie szóstej: „Data wygaśnięcia zatwierdzenia”, w wierszu 142: Etefon, datę zastępuje się datą „31 lipca 2020 r.”;
- 17) w kolumnie szóstej: „Data wygaśnięcia zatwierdzenia”, w wierszu 145: Kaptan, datę zastępuje się datą „31 lipca 2020 r.”;
- 18) w kolumnie szóstej: „Data wygaśnięcia zatwierdzenia”, w wierszu 146: Folpet, datę zastępuje się datą „31 lipca 2020 r.”;
- 19) w kolumnie szóstej: „Data wygaśnięcia zatwierdzenia”, w wierszu 147: Formetanat, datę zastępuje się datą „31 lipca 2020 r.”;
- 20) w kolumnie szóstej: „Data wygaśnięcia zatwierdzenia”, w wierszu 148: Metiokarb, datę zastępuje się datą „31 lipca 2020 r.”;
- 21) w kolumnie szóstej: „Data wygaśnięcia zatwierdzenia”, w wierszu 149: Dimetoat, datę zastępuje się datą „31 lipca 2020 r.”;
- 22) w kolumnie szóstej: „Data wygaśnięcia zatwierdzenia”, w wierszu 150: Dimetomorf, datę zastępuje się datą „31 lipca 2020 r.”;
- 23) w kolumnie szóstej: „Data wygaśnięcia zatwierdzenia”, w wierszu 152: Metrybuzyna, datę zastępuje się datą „31 lipca 2020 r.”;
- 24) w kolumnie szóstej: „Data wygaśnięcia zatwierdzenia”, w wierszu 153: Fosmet, datę zastępuje się datą „31 lipca 2020 r.”;
- 25) w kolumnie szóstej: „Data wygaśnięcia zatwierdzenia”, w wierszu 154: Propamokarb, datę zastępuje się datą „31 lipca 2020 r.”;

- 26) w kolumnie szóstej: „Data wygaśnięcia zatwierdzenia”, w wierszu 156: Piryrafos metylu, datę zastępuje się datą „31 lipca 2020 r.”;
 - 27) w kolumnie szóstej: „Data wygaśnięcia zatwierdzenia”, w wierszu 158: Beflubutamid, datę zastępuje się datą „31 lipca 2020 r.”;
 - 28) w kolumnie szóstej: „Data wygaśnięcia zatwierdzenia”, w wierszu 163: Bentiawalikarb, datę zastępuje się datą „31 lipca 2020 r.”;
 - 29) w kolumnie szóstej: „Data wygaśnięcia zatwierdzenia”, w wierszu 164: Boskalid, datę zastępuje się datą „31 lipca 2020 r.”;
 - 30) w kolumnie szóstej: „Data wygaśnięcia zatwierdzenia”, w wierszu 166: Fluoksastrobina, datę zastępuje się datą „31 lipca 2020 r.”;
 - 31) w kolumnie szóstej: „Data wygaśnięcia zatwierdzenia”, w wierszu 167: *Paecilomyces lilacinus* szczep 251, datę zastępuje się datą „31 lipca 2020 r.”;
 - 32) w kolumnie szóstej: „Data wygaśnięcia zatwierdzenia”, w wierszu 168: Protiokonazol, datę zastępuje się datą „31 lipca 2020 r.”;
 - 33) w kolumnie szóstej: „Data wygaśnięcia zatwierdzenia”, w wierszu 192: Diuron, datę zastępuje się datą „30 września 2020 r.”;
 - 34) w kolumnie szóstej: „Data wygaśnięcia zatwierdzenia”, w wierszu 268: Tebukonazol, datę zastępuje się datą „31 sierpnia 2020 r.”.
-

DECYZJE

DECYZJA DELEGOWANA KOMISJI (UE) 2019/708

z dnia 15 lutego 2019 r.

uzupełniająca dyrektywę 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w zakresie wskazania sektorów i podsektorów uznanych za narażone na ryzyko ucieczki emisji w okresie 2021–2030

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiającą system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych w Unii oraz zmieniającą dyrektywę Rady 96/61/WE⁽¹⁾, w szczególności art. 10b ust. 5,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywa 2003/87/WE stanowi, że sprzedaż na aukcji przydziałów emisji gazów cieplarnianych stanowi podstawową zasadę systemu handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych w Unii (EU ETS).
- (2) Na posiedzeniu w październiku 2014 r. Rada Europejska uznała, że przydział bezpłatnych uprawnień nie powinien tracić ważności, a istniejące środki należy dalej stosować po 2020 r. w celu przeciwdziałania ryzyku ucieczki emisji z uwagi na politykę przeciwdziałania zmianie klimatu, dopóki inne ważne gospodarki nie podejmą porównywalnych wysiłków. Aby utrzymać korzyści dla środowiska płynące z redukcji emisji w Unii, jeżeli środki państw trzecich nie oferują przemysłowi porównywalnych zachęt do redukcji emisji, należy zachować przejściowy przydział bezpłatnych uprawnień dla instalacji w sektorach i podsektorach narażonych na ryzyko ucieczki emisji.
- (3) Doświadczenia zgromadzone w trakcie funkcjonowania EU ETS potwierdziły, że sektory i podsektory są narażone na ryzyko ucieczki emisji w różnym stopniu oraz że przydział bezpłatnych uprawnień zapobiega ucieczce emisji. Niektóre sektory i podsektory mogą zostać uznane za bardziej zagrożone ucieczką emisji, zaś inne są w stanie przenieść znaczną część kosztów uprawnień pokrywających ich emisje na ceny produktów bez utraty udziału w rynku i ponoszą jedynie pozostałą część kosztów, w związku z czym ryzyko ucieczki emisji w tych sektorach jest niewielkie. Z myślą o zmniejszeniu ryzyka ucieczki emisji art. 10b ust. 5 dyrektywy 2003/87/WE stanowi, że Komisja ma ustalić wykaz sektorów i podsektorów uznanych za narażone na znaczące ryzyko ucieczki emisji. Takie sektory i podsektory mają otrzymać bezpłatne uprawnienia w wysokości 100 % liczby określonej na podstawie art. 10a dyrektywy 2003/87/WE.
- (4) Decyzją 2014/746/UE⁽²⁾ Komisja ustaliła wykaz sektorów i podsektorów narażonych na znaczące ryzyko ucieczki emisji na lata 2015–2019. Dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/410⁽³⁾ przedłużono ważność wykazu sektorów i podsektorów narażonych na znaczące ryzyko ucieczki emisji do dnia 31 grudnia 2020 r.
- (5) W art. 10b dyrektywy 2003/87/WE określono kryteria oceny na podstawie danych dostępnych z trzech ostatnich lat kalendarzowych. W związku z tym Komisja wykorzystwała dane z lat 2013, 2014 i 2015, ponieważ w terminie przeprowadzania oceny dane z 2016 r. były dostępne jedynie w odniesieniu do niektórych parametrów.

⁽¹⁾ Dz.U. L 275 z 25.10.2003, s. 32.

⁽²⁾ Decyzja Komisji 2014/746/UE z dnia 27 października 2014 r. ustalająca, zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, wykaz sektorów i podsektorów uważanych za narażone na znaczące ryzyko ucieczki emisji na lata 2015–2019 (Dz.U. L 308 z 29.10.2014, s. 114).

⁽³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/410 z dnia 14 marca 2018 r. zmieniająca dyrektywę 2003/87/WE w celu wzmocnienia efektywnych pod względem kosztów redukcji emisji oraz inwestycji niskoemisyjnych oraz decyzję (UE) 2015/1814 (Dz.U. L 76 z 19.3.2018, s. 3).

- (6) W celu sporządzenia wykazu sektorów i podsektorów narażonych na znaczące ryzyko ucieczki emisji w latach 2021–2030 Komisja oceniła ryzyko ucieczki emisji sektorów i podsektorów na poziomie NACE-4 statystycznej klasyfikacji działalności gospodarczej w Unii zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1893/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady⁽⁴⁾. NACE-4 jest poziomem zapewniającym optymalną dostępność danych precyzyjnie określających sektory. Sektor jest oznaczony na czterocyfrowym poziomie klasyfikacji NACE, a podsektor jest oznaczony na sześć- lub ośmiocyfrowym poziomie Prodcod, tj. wg klasyfikacji towarów stosowanych w odniesieniu do statystyk dotyczących produkcji przemysłowej w Unii, wynikającej bezpośrednio z klasyfikacji NACE.
- (7) Ocenę ryzyka ucieczki emisji przeprowadzono dwuetapowo. Na potrzeby ilościowej oceny pierwszego poziomu na poziomie NACE-4 sektor uznaje się za narażony na ryzyko ucieczki emisji, jeżeli „wskaźnik ucieczki emisji” przekracza próg 0,2 określony w art. 10b ust. 1 dyrektywy 2003/87/WE. W odniesieniu do niewielkiej liczby przypadków spełniających jasno określone kryteria kwalifikowalności określone w art. 10b ust. 2 i 3 dyrektywy 2003/87/WE przeprowadzono „ocenę drugiego poziomu” jako ocenę jakościową z określonymi kryteriami albo jako ocenę ilościową na poziomie zdezagregowanym.
- (8) Zgodnie z art. 10b dyrektywy 2003/87/WE wskaźnik ucieczki emisji obliczono, mnożąc intensywność handlu sektora z państwami trzecimi przez intensywność emisji tego sektora.
- (9) Zgodnie z art. 10b dyrektywy 2003/87/WE intensywność handlu z państwami trzecimi obliczono jako stosunek całkowitej wartości eksportu do państw trzecich powiększonej o wartość importu z państw trzecich do całkowitej wielkości rynku w Europejskim Obszarze Gospodarczym (roczny obrót plus całkowita wartość importu z państw trzecich). Komisja oceniła intensywność handlu dla każdego sektora i podsektora na podstawie danych zgłoszonych przez Eurostat w bazie danych COMEXT. Komisja uważa, że są to najbardziej kompletne i wiarygodne dane na temat całkowitej wartości eksportu do państw trzecich i całkowitej wartości importu z państw trzecich, a także całkowitego rocznego obrotu w Unii.
- (10) Intensywność emisji, którą mierzy się w kg CO₂ na euro, obliczono jako sumę bezpośrednich i pośrednich emisji w danym sektorze, podzieloną przez wartość dodaną brutto. Komisja uważa dziennik transakcji Unii Europejskiej za najbardziej dokładne i przejrzyste źródło danych o emisji CO₂ na poziomie instalacji i dlatego wykorzystuje się je do obliczenia emisji bezpośrednich dla sektorów. Instalacje przypisano do poszczególnych sektorów na poziomie NACE-4 na podstawie informacji na poziomie instalacji dostarczonych przez państwa członkowskie w ramach krajowych środków wykonawczych przedłożonych na podstawie art. 11 dyrektywy 2003/87/WE i decyzji Komisji 2011/278/UE⁽⁵⁾. Do oszacowania wartości dodanej brutto na poziomie sektorowym wykorzystano dane pochodzące ze statystyk strukturalnych Eurostatu dotyczących przedsiębiorstw, ponieważ uważa się je za najdokładniejsze źródło.
- (11) Z uwagi na brak dostępnych danych na poziomie UE-28 za najbardziej wiarygodne źródła informacji do celów określenia emisji pośrednich uznaje się dane dotyczące zużycia energii elektrycznej uzyskane bezpośrednio od państw członkowskich. W celu przeliczenia zużycia energii elektrycznej na emisje pośrednie stosuje się współczynnik emisji dla energii elektrycznej. Jako wartość odniesienia Komisja wykorzystwała średnią unijną produkcję energii elektrycznej w koszyku energetycznym. Wartość ta opiera się na całkowitej rocznej wielkości emisji w Unii z sektora elektroenergetycznego w odniesieniu do wszystkich źródeł wytwarzania energii elektrycznej w Europie, podzielonej przez odpowiednią ilość wytworzonej energii elektrycznej. Współczynnik emisji dla energii elektrycznej został zaktualizowany, aby uwzględnić dekarbonizację systemu energii elektrycznej i coraz większy udział energii ze źródeł odnawialnych. Nowa wartość powinna odnosić się do 2015 r., a zatem opierać się na danych dostępnych z trzech ostatnich lat kalendarzowych (2013–2015). Uaktualniona wartość wynosi 376 gramów dwutlenku węgla na kWh.
- (12) W art. 10b ust. 2 i 3 dyrektywy 2003/87/WE zawarto szczegółowe zasady kwalifikowalności dla poszczególnych sektorów i podsektorów na potrzeby wnioskowania o drugą ocenę, w przypadku gdy nie spełnią one głównego kryterium ucieczki emisji kwalifikującego do umieszczenia w wykazie sektorów i podsektorów narażonych na znaczące ryzyko ucieczki emisji. W przypadkach gdy wskaźnik ucieczki emisji wynosił 0,15–0,2, sektor mógł wnioskować o przeprowadzenie oceny jakościowej zgodnie z kryteriami określonymi w art. 10b ust. 2 wspomianej dyrektywy. Zgodnie z art. 10b ust. 3 sektory i podsektory, w których intensywność emisji przekracza 1,5, kwalifikują się do wnioskowania o przeprowadzenie oceny jakościowej albo oceny ilościowej na poziomie zdezagregowanym (poziom 6- lub 8-cyfrowy PRODCOD). Sektory i podsektory, w odniesieniu do których przydział bezpłatnych uprawnień oblicza się na podstawie wskaźników dotyczących rafinerii, również kwalifikowały się do wnioskowania o przeprowadzanie obu rodzajów ocen. Sektory i podsektory wymienione w pkt 1.2 załącznika do decyzji 2014/746/UE kwalifikowały się do składania wniosków o ocenę ilościową na poziomie zdezagregowanym.

⁽⁴⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1893/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie statystycznej klasyfikacji działalności gospodarczej NACE Rev. 2 i zmieniające rozporządzenie Rady (EWG) nr 3037/90 oraz niektóre rozporządzenia WE w sprawie określonych dziedzin statystycznych (Dz.U. L 393 z 30.12.2006, s. 1).

⁽⁵⁾ Decyzja Komisji 2011/278/UE z dnia 27 kwietnia 2011 r. w sprawie ustanowienia przejściowych zasad dotyczących zharmonizowanego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji w całej Unii na mocy art. 10a dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 130 z 17.5.2011, s. 1).

- (13) Przeprowadzono trwające od listopada 2017 r. do lutego 2018 r. konsultacje internetowe, podczas których zainteresowane strony mogły przedstawić swoje opinie na temat wybranych metod sporządzenia wykazu sektorów i podsektorów narażonych na znaczące ryzyko ucieczki emisji. Respondenci co do zasady opowiadali się za ocenami drugiego poziomu, w przypadku których poziom solidności, uczciwości, przejrzystości i sprawiedliwości dorównywałyby ocenom ilościowym pierwszego poziomu, i wyrazili poparcie dla jednolitych ram oceny, w którą zaangażowane są zainteresowane strony. Zorganizowano cztery posiedzenia, aby przygotować wykaz sektorów i podsektorów narażonych na znaczące ryzyko ucieczki emisji i kontynuować prace dotyczące ocen, jakie należy przeprowadzić z udziałem państw członkowskich i zainteresowanych stron w okresie od lutego do maja 2018 r.
- (14) Przeprowadzono ocenę skutków⁽⁶⁾ w celu zapewnienia, by oceny pierwszego i drugiego poziomu przeprowadzane na potrzeby sporządzenia wykazu sektorów i podsektorów narażonych na znaczące ryzyko ucieczki emisji na lata 2021–2030 przeprowadzono w sposób porównywalny, tj. by obie oceny zapewniały identyfikację wyłącznie sektorów narażonych na ryzyko ucieczki emisji. Ocena skutków dotyczyła głównie możliwości operacyjnych związanych z ramami oceny drugiego poziomu.
- (15) Wstępny wykaz sektorów i podsektorów narażonych na znaczące ryzyko ucieczki emisji na lata 2021–2030⁽⁷⁾ opublikowano dnia 8 maja 2018 r. wraz z ramowymi wytycznymi Komisji w sprawie oceny jakościowej i zdezagregowanej oceny ilościowej⁽⁸⁾.
- (16) Oceny na podstawie kryteriów określonych w art. 10b ust. 2 i 3 dyrektywy 2003/87/WE przeprowadzono w odniesieniu do szeregu sektorów, których nie uznano za narażone na ryzyko ucieczki emisji na podstawie kryteriów ilościowych określonych w art. 10b ust. 1.
- (17) Komisja oceniła łącznie 245 sektorów przemysłowych klasyfikowanych w NACE jako „górnictwo i wydobywanie” oraz „przetwórstwo przemysłowe”. Sektory i podsektory wymienione w pkt 1 załącznika do niniejszej decyzji spełniają kryteria określone w art. 10b ust. 1 dyrektywy 2003/87/WE i powinny zostać uznane za narażone na ryzyko ucieczki emisji.
- (18) Oceny jakościowe na podstawie kryteriów określonych w art. 10b ust. 2 i 3 dyrektywy 2003/87/WE przeprowadzono w odniesieniu do szeregu sektorów. W przypadku sektorów: „wydobywanie soli” (kod NACE 0893), „wykończanie wyrobów włókienniczych” (kod NACE 1330), „produkcja podstawowych substancji farmaceutycznych” (kod NACE 2110), „produkcja ceramicznych wyrobów stołowych i ozdobnych” (kod NACE 2341), „produkcja ceramicznych wyrobów sanitarnych” (kod NACE 2342) oraz „produkcja cegieł, dachówek i materiałów budowlanych, z wypalanej gliny” (kod NACE 2332) stwierdzono, że dodanie tych sektorów do wykazu sektorów i podsektorów narażonych na znaczące ryzyko ucieczki emisji jest uzasadnione. Należy zatem uznać te sektory za narażone na ryzyko ucieczki emisji w okresie 2021–2030.
- (19) W przypadku sektora „wydobywanie węgla brunatnego (lignitu)” (kod NACE 0520) podczas przeprowadzania oceny jakościowej stwierdzono szereg nieprawidłowości, w tym brak możliwości uznania, że koszty bezpośredniej emisji mają wpływ na ten sektor, oraz wyrażono wątpliwości dotyczące związku między wewnątrzunijną konkurencją ze strony innych źródeł paliw a ucieczką emisji. Wykazano istnienie pewnej konkurencji na szczeblu regionalnym ze strony pozaunijnych elektrowni opalanych węglem brunatnym, chociaż w wyniku oceny obejmującej całą Unię potwierdzono, że narażenie na zewnętrzną konkurencję było znacznie ograniczone. Stwierdzono zatem, że dodanie tego sektora do wykazu sektorów i podsektorów uznanych na narażone na ryzyko ucieczki emisji nie jest uzasadnione.
- (20) Otrzymano trzy wnioski od sektorów, których nie uwzględniono we wstępnym wykazie sektorów i podsektorów narażonych na znaczące ryzyko ucieczki emisji: „górnictwo gazu ziemnego” (kod NACE 0620), „produkcja wyrobów gipsowych budowlanych” (kod NACE 2362) i „odlewnictwo metali lekkich” (kod NACE 2453). Ocena tych wniosków dotyczyła głównie kwalifikowalności sektorów do uwzględnienia w wykazie sektorów i podsektorów narażonych na znaczące ryzyko ucieczki emisji na podstawie ilościowej oceny pierwszego poziomu na poziomie NACE-4. Oficjalne dane wykorzystane do przeprowadzenia ocen pierwszego poziomu przekazano zainteresowanym stronom i uznano za wystarczająco solidne, aby móc opublikować wstępny wykaz sektorów i podsektorów narażonych na znaczące ryzyko ucieczki emisji. Komisja zbadała dodatkowe informacje przedstawione przez trzy sektory w złożonych przez nie wnioskach i nie uznała, by uzasadniały one zmianę pierwotnego stanowiska. Sektorów tych nadal nie uznaje się za narażone na ryzyko ucieczki emisji, ponieważ właściwe wskaźniki ucieczki emisji nie przekraczają progu 0,2 określonego w art. 10b ust. 1 dyrektywy 2003/87/WE. Ponadto sektory te nadal nie spełniają kryteriów kwalifikowalności do przeprowadzenia dalszych ocen, o których mowa w art. 10b ust. 2 i 3 dyrektywy 2003/87/WE.
- (21) Na podstawie kryteriów określonych w art. 10b ust. 1 i 3 dyrektywy 2003/87/WE przeprowadzono zdezagregowane oceny ilościowe w odniesieniu do szeregu podsektorów. W przypadku podsektorów: „kaolin i pozostałe gliny kaolinowe” (kod PRODCOM 08.12.21), „ziemiaki zamrożone, przetworzone lub zakonserwowane

⁽⁶⁾ Dokument roboczy służb Komisji SWD(2019) 22.

⁽⁷⁾ Zawiadomienie Komisji w sprawie wstępnego wykazu sektorów i podsektorów narażonych na znaczące ryzyko ucieczki emisji na lata 2021–2030 (Dz.U. C 162 z 8.5.2018, s. 1).

⁽⁸⁾ https://ec.europa.eu/clima/sites/clima/files/ets/allowances/leakage/docs/framework_for_qualitative_assessments.pdf
https://ec.europa.eu/clima/sites/clima/files/ets/allowances/leakage/docs/framework_for_disaggregated_assessments.pdf

(włączając ziemniaki ugotowane lub częściowo ugotowane w oleju, a następnie zamrożone, z wyłączeniem zakonserwowanych octem lub kwasem octowym)” (kod PRODCOM 10.31.11.30), „ziemniaki suszone w postaci mąki, mączki, płatków, granulek i pelletów” (kod PRODCOM 10.31.13.00), „przecier pomidorowy i pasta, zagęszczone” (kod PRODCOM 10.39.17.25), „odtłuszczone mleko w proszku” (kod PRODCOM 10.51.21), „mleko pełne w proszku” (kod PRODCOM 10.51.22), „kazeina” (kod PRODCOM 10.51.53), „laktoza i syrop laktozowy” (kod PRODCOM 10.51.54), „serwatka i serwatka zmodyfikowana, w proszku, w granulkach lub w innej stałej postaci, nawet zagęszczona lub zawierająca dodatek środka słodzącego” (kod PRODCOM 10.51.55.30), „drożdże piekarnicze” (kod PRODCOM 10.89.13.34), „szkliste emalie i glazury, pobialki (masy lejne) i podobne preparaty, w rodzaju stosowanych w przemyśle ceramicznym, emalierskim i szklarskim” (kod PRODCOM 20.30.21.50), „ciekłe materiały do wytwarzania połysku i podobne preparaty, fryta szklana i pozostałe szkło w postaci proszku, granulek lub płatków” (kod PRODCOM 20.30.21.70) i „części z żelaza kutego swobodnie, do wałów napędowych, wałów krzywkowych, wałów wykorbionych i do korb itp.” (kod PRODCOM 25.50.11.34) stwierdzono, że dodanie tych podsektorów do wykazu sektorów i podsektorów narażonych na znaczące ryzyko ucieczki emisji jest uzasadnione. Należy zatem uznać te podsektory za narażone na ryzyko ucieczki emisji w okresie 2021–2030.

- (22) W przypadku podsektorów „pasta kakaowa, nawet odtłuszczona” (kod PRODCOM 10.82.11), „masło, tłuszcz i olej, kakaowe” (kod PRODCOM 10.82.12) i „proszek kakaowy, niezawierający dodatku cukru lub innego środka słodzącego” (kod PRODCOM 10.82.13) w trakcie przeprowadzonych zdezagregowanych ocen ilościowych stwierdzono szereg odstępstw od zharmonizowanej metodyki prowadzących do ryzyka znacznego przeszacowania wskaźnika ucieczki emisji. W związku z tym stwierdzono, że dodanie tych podsektorów do wykazu sektorów i podsektorów narażonych na znaczące ryzyko ucieczki emisji nie jest uzasadnione.
- (23) Ponieważ wykaz sektorów i podsektorów narażonych na znaczące ryzyko ucieczki emisji ma być ważny w okresie 2021–2030, niniejsza decyzja powinna mieć zastosowanie od dnia 1 stycznia 2021,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Sektory i podsektory wymienione w załączniku uznaje się za narażone na ryzyko ucieczki emisji w okresie 2021–2030.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 stycznia 2021 r.

Sporządzono w Brukseli dnia 15 lutego 2019 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Sektory i podsektory uznane za narażone na ryzyko ucieczki emisji zgodnie z art. 10b dyrektywy 2003/87/WE**1. W oparciu o kryteria określone w art. 10b ust. 1 dyrektywy 2003/87/WE**

Kod NACE	Opis
0510	Wydobywanie węgla kamiennego
0610	Górnictwo ropy naftowej
0710	Górnictwo rud żelaza
0729	Górnictwo pozostałych rud metali nieżelaznych
0891	Wydobywanie minerałów dla przemysłu chemicznego oraz do produkcji nawozów
0899	Górnictwo i wydobywanie pozostałe, gdzie indziej niesklasyfikowane
1041	Produkcja olejów i pozostałych tłuszczów płynnych
1062	Wytwarzanie skrobi i wyrobów skrobiowych
1081	Produkcja cukru
1106	Produkcja słodu
1310	Przygotowanie i przędzenie włókien tekstylnych
1395	Produkcja włóknin i wyrobów wykonanych z włóknin, z wyłączeniem odzieży
1411	Produkcja odzieży skórzanej
1621	Produkcja arkuszy fornirowych i płyt wykonanych na bazie drewna
1711	Produkcja masy włóknistej
1712	Produkcja papieru i tektury
1910	Wytwarzanie i przetwarzanie koksu
1920	Wytwarzanie i przetwarzanie produktów rafinacji ropy naftowej
2011	Produkcja gazów technicznych
2012	Produkcja barwników i pigmentów
2013	Produkcja pozostałych podstawowych chemikaliów nieorganicznych
2014	Produkcja pozostałych podstawowych chemikaliów organicznych
2015	Produkcja nawozów i związków azotowych
2016	Produkcja tworzyw sztucznych w formach podstawowych
2017	Produkcja kauczuku syntetycznego w formach podstawowych
2060	Produkcja włókien chemicznych
2311	Produkcja szkła płaskiego
2313	Produkcja szkła gospodarczego

Kod NACE	Opis
2314	Produkcja włókien szklanych
2319	Produkcja i obróbka pozostałego szkła, włączając szkło techniczne
2320	Produkcja wyrobów ogniotrwałych
2331	Produkcja ceramicznych kafli i płytek
2351	Produkcja cementu
2352	Produkcja wapna i gipsu
2399	Produkcja wyrobów z pozostałych mineralnych surowców niemetalicznych, gdzie indziej niesklasyfikowana
2410	Produkcja surówki żelazostopów, żeliwa i stali oraz wyrobów hutniczych
2420	Produkcja rur, przewodów, kształowników zamkniętych i łączników, ze stali
2431	Produkcja prętów ciągnionych na zimno
2442	Produkcja aluminium
2443	Produkcja ołowiu, cynku i cyny
2444	Produkcja miedzi
2445	Produkcja pozostałych metali nieżelaznych
2446	Wytwarzanie paliw jądrowych
2451	Odlewnictwo żeliwa

2. W oparciu o kryteria określone w art. 10b ust. 2 dyrektywy 2003/87/WE

Kod NACE	Opis
0893	Wydobywanie soli
1330	Wykończanie wyrobów włókienniczych
2110	Produkcja podstawowych substancji farmaceutycznych
2341	Produkcja ceramicznych wyrobów stołowych i ozdobnych
2342	Produkcja ceramicznych wyrobów sanitarnych

3. W oparciu o kryteria określone w art. 10b ust. 3 akapit pierwszy dyrektywy 2003/87/WE

Kod NACE	Opis
2332	Produkcja cegieł, dachówek i materiałów budowlanych, z wypalanej gliny

4. W oparciu o kryteria określone w art. 10b ust. 3 akapit piąty dyrektywy 2003/87/WE

Kod Prodcom	Opis
081221	Kaolin i pozostałe gliny kaolinowe
10311130	Ziemniaki zamrożone, przetworzone lub zakonserwowane (włączając ziemniaki ugotowane lub częściowo ugotowane w oleju, a następnie zamrożone, z wyłączeniem zakonserwowanych octem lub kwasem octowym)

Kod Prodcom	Opis
10311300	Ziemniaki suszone w postaci mąki, mączki, płatków, granulek i pelletów
10391725	Przecier pomidorowy i pasta, zagęszczone
105121	Odtłuszczone mleko w proszku
105122	Mleko pełne w proszku
105153	Kazeina
105154	Laktoza i syrop laktozowy
10515530	Serwatka i serwatka zmodyfikowana, w proszku, w granulkach lub w innej stałej postaci, nawet zagęszczona lub zawierająca dodatek środka słodzącego
10891334	Drożdże piekarnicze
20302150	Szkliste emalie i glazury, pobiałki (masy lejne) i podobne preparaty, w rodzaju stosowanych w przemyśle ceramicznym, emalierskim i szklarskim
20302170	Ciekłe materiały do wytwarzania połysku i podobne preparaty, fryta szklana i pozostałe szkło w postaci proszku, granulek lub płatków
25501134	Części z żelaza kutego swobodnie do wałów napędowych, wałów krzywkowych, wałów wykorbowanych i do korb itp.

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2019/709**z dnia 6 maja 2019 r.****w sprawie wyznaczenia menedżera sieci ds. funkcji sieciowych zarządzania ruchem lotniczym (ATM) w jednolitej europejskiej przestrzeni powietrznej***(notyfikowana jako dokument nr C(2019) 3228)*

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 551/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 marca 2004 r. w sprawie organizacji i użytkowania przestrzeni powietrznej w Jednolitej Europejskiej Przestrzeni Powietrznej (rozporządzeniem w sprawie przestrzeni powietrznej) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 6 ust. 2 lit. b),

po konsultacji z Komitetem ds. Jednolitej Przestrzeni Powietrznej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 6 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 551/2004 państwa członkowskie powierzyły organizacji Eurocontrol realizację zarządzania przepływem ruchu lotniczego przez utworzenie centralnej jednostki ds. zarządzania przepływem ruchu lotniczego (Central Flow Management Unit, CFMU).
- (2) Decyzją C(2011) 4130 final z dnia 7 lipca 2011 r. Komisja wyznaczyła Eurocontrol jako menedżera sieci do wykonywania od lipca 2011 r. do grudnia 2019 r. zadań niezbędnych do realizacji funkcji sieciowych ATM w jednolitej europejskiej przestrzeni powietrznej.
- (3) Komisja regularnie weryfikowała skuteczność realizacji tych zadań przez Eurocontrol w latach 2011–2016. Komisja stwierdziła, że Eurocontrol wypełniła zadania w sposób zadowalający z operacyjnego punktu widzenia.
- (4) W 2017 r. Komisja dokonała przeglądu zarządzania, ustaleń finansowych oraz bazy kosztowej i opłacalności funkcji sieciowych ATM i stwierdziła, że menedżer sieci powinien cieszyć się większą niezależnością w sprawowaniu swojej funkcji zarządzającej. Dyrektor generalny Eurocontrol przyznał tę niezależność dyrektorowi zarządzającemu siecią, który pełni w Eurocontrol funkcję menedżera sieci, decyzją nr XI/91 (2017) z dnia 1 listopada 2017 r. ⁽²⁾.
- (5) Komisja stwierdziła również, że funkcje sieciowe ATM powinny być wykonywane w sposób bardziej efektywny i bardziej opłacalny niż w okresie 2011–2016, w szczególności poprzez unikanie powielania działań, co pozwoli ograniczyć środki finansowe i zasoby ludzkie potrzebne do wykonywania tych funkcji w państwach członkowskich lub przynajmniej utrzymać je na stałym poziomie.
- (6) Ze względu na ogólną pozytywną ocenę gospodarności w realizacji zadań menedżera sieci przez Eurocontrol w pierwszym i drugim okresie odniesienia w ramach systemu skuteczności działania określonego w art. 8 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 390/2013 ⁽³⁾, jak również na potrzebę zapewnienia ciągłości działania funkcji sieciowych ATM, w dniu 17 lipca 2018 r. Komisja poprosiła Eurocontrol o przedstawienie wniosku. Komisja zwróciła się do Eurocontrol o potwierdzenie gotowości i zdolności do ponownego wyznaczenia jej na menedżera sieci zgodnie z kryteriami przewidzianymi w art. 6 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 551/2004. W związku z powyższym poproszono Eurocontrol również o opisanie, w jaki sposób spełnia warunki określone w art. 4 ust. 3 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2019/123 ⁽⁴⁾ oraz o określenie, w jaki sposób zamierza po wyznaczeniu spełnić wymogi określone w art. 4 ust. 4 tego rozporządzenia.
- (7) We wniosku przedłożonym w dniu 17 grudnia 2018 r. Eurocontrol przedstawił informacje dotyczące wymogów określonych w art. 4 ust. 3 i art. 4 ust. 4 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/123.

⁽¹⁾ Dz.U. L 96 z 31.3.2004, s. 20.⁽²⁾ Decyzja w sprawie przekazania dyrektorowi zarządzającemu siecią uprawnień decyzyjnych lub uprawnień do zawierania umów w sprawach dotyczących usług pomocniczych innych jednostek agencji, procesu budżetowego zarządzania siecią, spotkań technicznych związanych z zarządzaniem siecią w ramach dialogu społecznego pracowników operacyjnych oraz operacyjnych i technicznych porozumień niezbędnych do pełnienia przez Eurocontrol funkcji sieciowych.⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 390/2013 z dnia 3 maja 2013 r. ustanawiające system skuteczności działania dla służb żegluga powietrznej i funkcji sieciowych (Dz.U. L 128 z 9.5.2013, s. 1).⁽⁴⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/123 z dnia 24 stycznia 2019 r. ustanawiające szczegółowe przepisy wykonawcze dotyczące funkcji sieciowych zarządzania ruchem lotniczym (ATM) oraz uchylające rozporządzenie Komisji (UE) nr 677/2011 (Dz.U. L 28 z 31.1.2019, s. 1).

- (8) Wezwany przez Komisję, Eurocontrol udzielił dodatkowych wyjaśnień.
- (9) Komisja oceniła elementy przedstawione przez Eurocontrol i stwierdziła, że wymogi określone w art. 4 ust. 3 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/123 zostały spełnione.
- (10) W swoim wniosku, który odnosi się w szczególności do wyników osiągniętych przez Eurocontrol w roli menedżera sieci w pierwszym i drugim okresie odniesienia, dotyczy kwestii, o których mowa w art. 4 ust. 3 lit. a) rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/123. Wniosek dowodzi kompetencji i zdolności organizacji do wykonywania zadań określonych w art. 7 tego rozporządzenia.
- (11) Zgodnie z art. 4 ust. 3 lit. b) rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/123 w swoim wniosku organizacja Eurocontrol opisała pod względem jakości i ilości główne cele, jakie zamierza osiągnąć w zakresie zarządzania funkcjami sieciowymi oraz sposób, w jaki zapewni dobrą jakość usług świadczonych zainteresowanym stronom zaangażowanym w działalność operacyjną.
- (12) Zgodnie z art. 4 ust. 3 lit. c) rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/123, odnosząc się między innymi do wniosków wyciągniętych z pierwszego i drugiego okresu odniesienia, Eurocontrol opisała podejście i środki, jakie zamierza stosować, pełniąc funkcję menedżera sieci.
- (13) W przypadku gdy menedżer sieci realizuje również inne działania poza istotnymi z punktu widzenia realizacji funkcji sieciowych, art. 4 ust. 3 lit. d) rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/123 wymaga wykazania, że te „inne” działania będą realizowane niezależnie od zadań menedżera sieci określonych w art. 7. Eurocontrol wskazała w swoim wniosku, że zadania menedżera sieci mające znaczenie dla realizacji funkcji sieciowych zostaną powierzone jej dyrekcji ds. zarządzania siecią oraz że działalność tej części organizacji będzie odpowiednio oddzielona od pozostałej działalności.
- (14) Poza spełnieniem wymogów art. 4 ust. 3 Eurocontrol zaproponowała dalszą poprawę efektywności kosztowej w zakresie realizacji zadań menedżera sieci w okresie, na jaki będzie wyznaczona.
- (15) Eurocontrol należy zatem wyznaczyć na menedżera sieci.
- (16) Biorąc pod uwagę inwestycje niezbędne do wdrożenia najnowocześniejszych systemów w celu wsparcia realizacji funkcji sieciowych ATM oraz potrzebę zapewnienia stabilności i ciągłości funkcjonowania sieci, wyznaczenie to powinno obejmować zarówno trzeci, jak i czwarty okres odniesienia, określone w art. 7 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2019/317 ⁽³⁾.
- (17) Zgodnie z art. 4 ust. 4 lit. a) rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/123 przed rozpoczęciem trzeciego okresu odniesienia menedżer sieci powinien uzyskać certyfikat Agencji Bezpieczeństwa Lotniczego Unii Europejskiej.
- (18) Aby zagwarantować autonomię menedżera sieci, ważne jest aby odpowiednio wydzielić tę działalność w organizacji wyznaczonej na menedżera sieci. Zgodnie z art. 4 ust. 3 lit. d) rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/123 Eurocontrol wykonuje swoje zadania w charakterze menedżera sieci niezależnie od wszelkiej innej działalności, w tym związanej z działalnością organizacji międzynarodowych.
- (19) Aby zapewnić sprawiedliwe warunki państwom członkowskim i państwom trzecim, na rzecz których menedżer sieci świadczy usługi, menedżer sieci powinien dysponować odpowiednimi mechanizmami finansowania i wydatków oraz przestrzegać specjalnych przepisów dotyczących prowadzenia rachunkowości.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Wyznaczenie menedżera sieci

1. Na menedżera sieci wyznacza się Eurocontrol.
2. Wyznaczenie, o którym mowa w ust. 1, obejmuje trzeci i czwarty okres odniesienia określone w art. 7 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/317.

⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/317 z dnia 11 lutego 2019 r. ustanawiające system skuteczności działania i opłat w jednolitej europejskiej przestrzeni powietrznej oraz uchylające rozporządzenia wykonawcze (UE) nr 390/2013 i (UE) nr 391/2013 (Dz.U. L 56 z 25.2.2019, s. 1).

Artykuł 2

Zadania menedżera sieci

1. Pełniąc funkcję menedżera sieci, Eurocontrol wykonuje zadania niezbędne do pełnienia funkcji sieciowych ATM, o których mowa w art. 7 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/123.
2. Pełniąc funkcję menedżera sieci, Eurocontrol wykonuje te zadania zgodnie z wymogami określonymi w art. 4 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/123.

Artykuł 3

Certyfikacja

Przed rozpoczęciem wykonywania powierzonych jej zadań, do dnia 2 stycznia 2020 r. organizacja Eurocontrol musi zostać certyfikowana jako menedżer sieci przez Agencję zgodnie z rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2017/373 ⁽⁶⁾.

Artykuł 4

Menedżer sieci i Rada ds. Zarządzania Siecią

1. Kierownikiem reprezentującym menedżera sieci, o którym mowa w art. 18 ust. 4 lit. c) rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/123, jest Dyrektor Dyrekcji Eurocontrol ds. zarządzania siecią.
2. Przedstawicielem Eurocontrol, o którym mowa w art. 18 ust. 4 lit. f) rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/123, jest Dyrektor Generalny Eurocontrol.
3. Menedżer sieci pokrywa koszty wsparcia administracyjnego przewodniczącego Rady ds. Zarządzania Siecią.

Artykuł 5

Udział w konsultacjach z państwami członkowskimi

Na wniosek Komisji menedżer sieci uczestniczy w konsultacjach z państwami członkowskimi, o których mowa w art. 21 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/123.

Artykuł 6

Niezależne wykonywanie zadań

Zgodnie z art. 4 ust. 3 lit. d) rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/123 Eurocontrol wykonuje swoje zadania menedżera sieci niezależnie od wszelkiej innej działalności, w tym w odniesieniu do działalności organizacji międzynarodowych.

Artykuł 7

Finansowanie menedżera sieci i ustalenia dotyczące wydatków oraz rozdział rachunkowości

1. Bez uszczerbku dla umów, o których mowa w art. 24 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/123, menedżer sieci wprowadza rozwiązania gwarantujące, że wkład finansowy wnoszony przez państwa członkowskie i państwa trzecie, o których mowa w art. 24 ust. 1 i 2 tego rozporządzenia, na zadania powierzone menedżerowi sieci jest sprawiedliwy i proporcjonalny. Menedżer sieci zarządza rachunkowością, za którą jest odpowiedzialny, przestrzegając ust. 3 i 4.

⁽⁶⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/373 z dnia 1 marca 2017 r. ustanawiające wspólne wymogi dotyczące instytucji zapewniających zarządzanie ruchem lotniczym/służby żeglugi powietrznej i inne funkcje sieciowe zarządzania ruchem lotniczym oraz nadzoru nad nimi, uchylające rozporządzenie (WE) nr 482/2008, rozporządzenia wykonawcze (UE) nr 1034/2011, (UE) nr 1035/2011 i (UE) 2016/1377 oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 677/2011 (Dz.U. L 62 z 8.3.2017, s. 1.).

2. Menedżer sieci dopilnowuje, aby płatności dokonywanych przez państwa członkowskie Unii zgodnie z art. 25 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/123 nie wykorzystywano do finansowania wydatków na działania inne niż objęte zadaniami, o których mowa w art. 7 tego rozporządzenia, lub poniesione w związku z udziałem państw trzecich na podstawie art. 24 ust. 3 i 4 tego rozporządzenia.
3. Zgodnie z art. 25 ust. 3 lit. c) rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/123, zadania Eurocontrol jako menedżera sieci są finansowane z oddzielnego rachunku w ramach budżetu Eurocontrol.
4. Na rachunku, o którym mowa w ust. 3, menedżer sieci prezentuje oddzielnie koszty poniesione i płatności dokonane z tytułu wszelkich ustaleń dotyczących współpracy, o których mowa w art. 24 ust. 3 i 4 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/123.

Artykuł 8

Wejście w życie

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 6 maja 2019 r.

W imieniu Komisji
Violeta BULC
Członek Komisji

AKTY PRZYJĘTE PRZEZ ORGANY UTWORZONE NA MOCY UMÓW MIĘDZYNARODOWYCH

DECYZJA NR 1/2019 KOMITETU STOWARZYSZENIA UE-UKRAINA W SKŁADZIE ROZSTRZYGAJĄCYM KWESTIE DOTYCZĄCE HANDLU

z dnia 25 marca 2019 r.

w sprawie sporządzenia listy arbitrów, o której mowa w art. 323 ust. 1 Układu o stowarzyszeniu między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej oraz ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Ukrainą, z drugiej strony [2019/710]

KOMITET STOWARZYSZENIA W SKŁADZIE ROZSTRZYGAJĄCYM KWESTIE DOTYCZĄCE HANDLU,

uwzględniając Układ o stowarzyszeniu między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej oraz ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Ukrainą, z drugiej strony⁽¹⁾, podpisany w Brukseli dnia 27 czerwca 2014 r. (zwany dalej „układem”), w szczególności jego art. 323 ust. 1 oraz art. 465 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 323 ust. 1 układu Komitet Stowarzyszenia odpowiedzialny za handel (zwany dalej „Komitetem ds. Handlu”) sporządza, nie później niż sześć miesięcy po wejścia w życie układu, listę osób, które są zdolne do pełnienia funkcji arbitra i wyrażają taką chęć.
- (2) Unia zaproponowała pięć osób zdolnych do pełnienia funkcji arbitra i wyrażających taką chęć, podczas gdy Ukraina zaproponowała cztery takie osoby. Unia i Ukraina porozumiały się również co do pięciu osób niebędących obywatelami żadnej ze Stron, które mają pełnić rolę przewodniczącego organu arbitrażowego.
- (3) Aby uniknąć dalszych opóźnień w tworzeniu listy osób zdolnych do pełnienia funkcji arbitra i wyrażających taką chęć, a tym samym zapewnić prawidłowe funkcjonowanie układu, w szczególności jego tytułu IV rozdział 14, Komitet ds. Handlu powinien zatwierdzić tę listę na podstawie przedłożonych propozycji.
- (4) Ukraina powinna jak najszybciej przedstawić Komitetowi ds. Handlu piątego kandydata,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Zgodnie z art. 323 ust. 1 Układu o stowarzyszeniu między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej oraz ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Ukrainą, z drugiej strony, lista osób, które są zdolne do pełnienia funkcji arbitra i wyrażają taką chęć, znajduje się w załączniku do niniejszej decyzji.
2. Ukraina przedstawi jak najszybciej Komitetowi ds. Handlu piątego kandydata zdolnego do pełnienia funkcji arbitra i wyrażającego taką chęć.

⁽¹⁾ Dz.U. L 161 z 29.5.2014, s. 3.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Kijowie dnia 25 marca 2019 r.

W imieniu Komitetu Stowarzyszenia w składzie rozstrzygającym kwestie dotyczące handlu

Przewodniczący

Petros SOURMELIS

Sekretarze

W imieniu Ukrainy

Oleksandra NECHYPORENKO

W imieniu UE

Christian FRIGAARD RASMUSSEN

ZAŁĄCZNIK

**LISTA ARBITRÓW,
O KTÓREJ MOWA W ART. 323 UST. 1 UKŁADU**

Arbitrzy zaproponowani przez Unię:

1. Claus-Dieter EHLERMANN
2. Giorgio SACERDOTI
3. Jacques BOURGEOIS
4. Pieter Jan KUIJPER
5. Ramon TORRENT

Arbitrzy zaproponowani przez Ukrainę:

1. Serhiy HRYSHKO
2. Taras KACHKA
3. Victor MURAVYOV
4. Yuriy RUDYUK

Przewodniczący wybrani przez Strony:

1. William DAVEY (USA)
 2. Helge SELAND (Norwegia)
 3. Maryse ROBERT (Kanada)
 4. Christian HÄBERLI (Szwajcaria)
 5. Merit JANOW (USA)
-

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)



Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL